

รายงานการวิจัย การดูแลตนเองของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี
ชื่อผู้เขียน พรทิพย์ อารีกุล, สุรีย์พร กฤษเจริญ
สาขาวิชา การพยาบาลผู้ใหญ่
ปีการศึกษา 2538

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการดูแลตนเองของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ชนิดการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อบรรยายและอธิบายปรากฏการณ์ของการดำเนินชีวิต การดูแลตนเอง และปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการดูแลตนเองตามการรับรู้ ตามสถานการณ์จริงของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี ทำการศึกษาหญิงตั้งครรภ์ที่รู้ว่าตนเองติดเชื้อ เอช ไอ วี ที่มาฝากครรภ์ แผนกฝากครรภ์ โรงพยาบาลศูนย์หาดใหญ่ จำนวน 14 ราย ในระหว่างเดือนเมษายน-ตุลาคม พ.ศ. 2538 เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกต และการบันทึกภาคสนาม ทำการเก็บข้อมูลที่โรงพยาบาล และไปเยี่ยมที่บ้านในรายที่กรณีศึกษาอนุญาตให้ไปได้ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสร้างข้อสรุปแบบอุปมัย ซึ่งประกอบด้วยการทำดัชนีข้อมูล การจัดกลุ่มดัชนีข้อมูล การสร้างข้อสรุปและการพิสูจน์ข้อสรุป ผลการศึกษา พบว่า

ปรากฏการณ์ของการดำเนินชีวิตอยู่อย่างหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอช ไอ วี แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ความรู้สึกเมื่อแรกได้รับรู้ว่าติดเชื้อ เอช ไอ วี ทันทันที คือ ช็อค ไม่นั่นใจว่าติดเชื้อ เอช ไอ วี นึกถึงความตายและเป็นห่วงลูก แต่ในที่สุดยอมรับการติดเชื้อ เอช ไอ วี ความรู้สึกในระยะต่อมา หลังจากได้รับรู้ว่าติดเชื้อ เอช ไอ วี แล้ว กรณีศึกษาตกอยู่ในภาวะความกลัวและเป็นทุกข์ใจ สิ่งที่กรณีศึกษากลัว คือ กลัวสังคมรังเกียจ กลัวภาวะติดเชื้อถูกเปิดเผย กลัวแพร่เชื้อไปยังบุคคลใกล้ชิด กลัวอันตรายจากความรุนแรงและความไม่แน่นอนของโรคและมีความทุกข์ อันเกิดจากการขาดความมั่นคงในชีวิต ปรากฏการณ์ในการดำเนินชีวิตต่างๆ ไปของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี ทั้งด้านหน้าที่การงาน กิจวัตรประจำวัน และปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่เปลี่ยนแปลงไปจากก่อนที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี แต่พบว่าสัมพันธ์ภาพกับสามีกลับดีขึ้น การดูแลตนเองหลังการรับรู้ว่าติดเชื้อ เอช ไอ วี มีการดูแลตนเองให้มีสุขภาพที่ดี จะได้มีชีวิตอยู่เพื่อเป็นที่พึ่งของลูก โดยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และป้องกันการรับเชื้อเพิ่มจากสามี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากรณีศึกษา ได้ให้ความสนใจในการแสวงหาความรู้ในการดูแลตนเองน้อยมาก มีการดูแลตนเองทางด้านจิตสังคมโดยปรับสภาพจิตอารมณ์ให้คลายทุกข์ โดยใช้แนวทางศาสนา หรือกฎแห่งกรรม และสัจธรรมของชีวิตที่ทุกคนจะหลีกเลี่ยงหนีความตายไม่พ้น มาเป็นสิ่งที่ปลอบใจ และการไม่ปล่อยให้เวลาว่าง กรณีศึกษาดำรงสถานภาพทางสังคมไว้ได้โดยการปกปิดการติดเชื้อ ไม่ให้ผู้อื่นรู้และมีการวางแผนการในอนาคต โดยการจัดเตรียมด้านการเงินและที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับร่างกาย